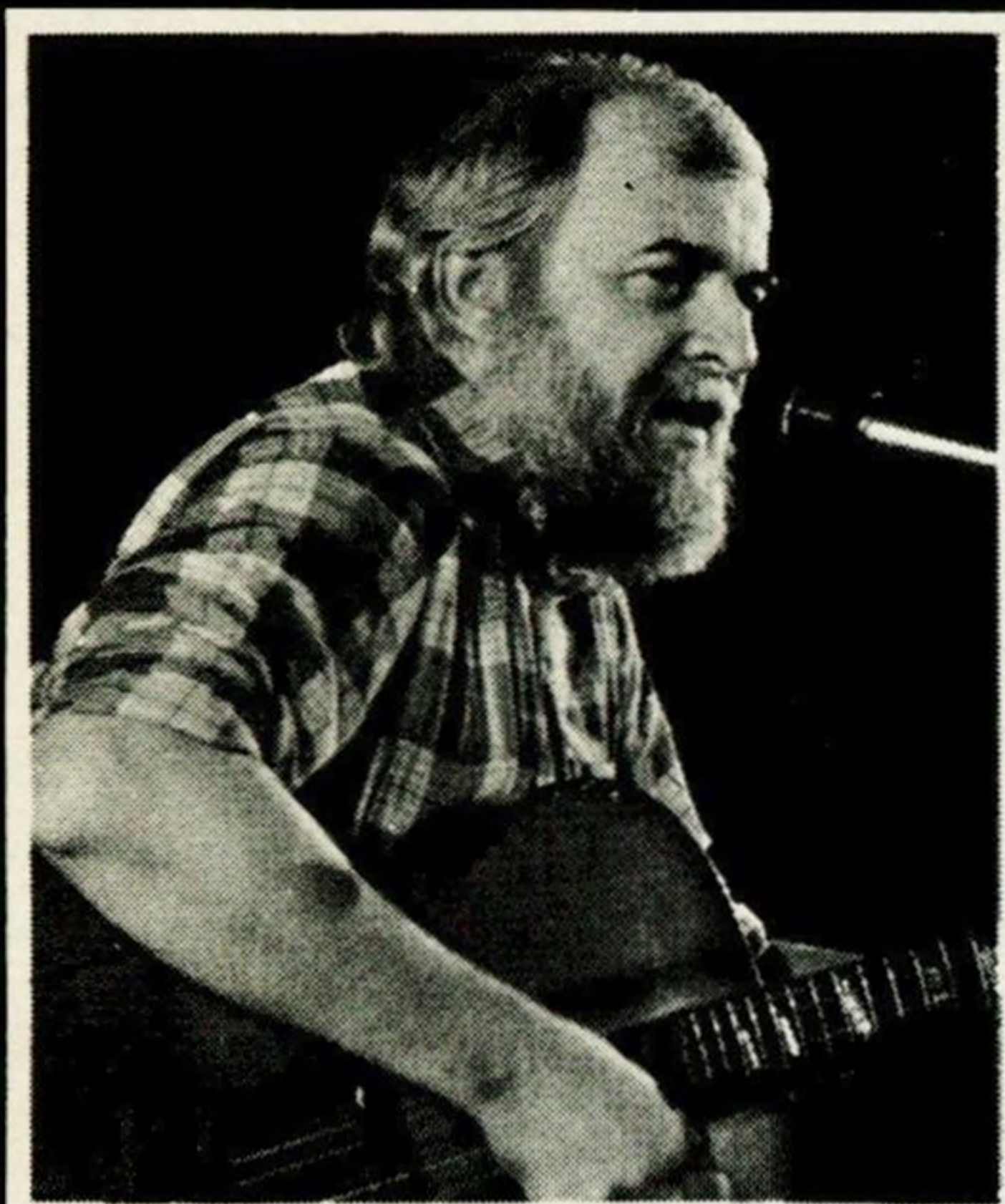

TRAMPSKÁ DVORANA

★TONY LINHART★WABI RYVOLA★KAPITÁN KID★MIKI RYVOLA

STEREO
1113 4237 H

Kapitán Kid

Jaroslav Velinský (1932) byl asi první, jehož písničky se zpívaly spolu s klasickými trampskými melodiemi předválečných let a je o nich možno říci že „zlidověly“. Počátky jeho tvorby (od roku 1954) jsou spojeny s Prahou a po přestěhování do Severních Čech se váží k legendárnímu campu Isländ, Slaboch Ben, Krinolína, Jenoféfa, Černé údolí, Kdo mi zatláči oči jsou názvy těch prvních nejznámějších. Je spoluzakladatelem festivalu PORTA, vynálezcem Portýra, ale především autorem a interpretem. Původním povoláním grafik, je znám také jako spisovatel divadelních her, románů z oblasti sci-fi a detektivek a grafiku a kreslené vtipy dělá stejně dobře jako písničky. Je držitelem Zlaté Porty a mnoha dalších Port zejména za vítězství v autorské soutěži. Jeho skupiny ISLAND a především KRAKATIT se staly pojmem a hlavně vzorem pro mnoho dalších skupin.

Napsal kolem 100 trampských písniček na vlastní melodii a jen zřídka, zejména v počátcích, sáhl po nápěvech převzatých (Radio Luxemburg, J. S. Bach, G. Formby a swingové evergreeny). Z jeho melodií lze lehce poznat, že je „odkojen“ swingem

Jeho texty mají neotřelé náměty, barevný bohatý slovník, s češtinou si dokáže „pohrát“. Jsou tam vtípky i poetizmy, každé slovo má svůj význam, žádné není prázdné nebo zbytečné. A to se netýká jenom „koňaren“, ale i ostatních písniček a šansonů. Všechny jsou vypointované a Kid v nich sděluje své prožitky, zkušenosti a názory.

Vše co dělá je profesionální v tom nejlepší smyslu. Podílel se na gramodesce Písně dlouhých cest a má profilovou desku No to se ví.

V poslední době hraje a zpívá převážně sám, příležitostně, jako na této desce, se svými přáteli.

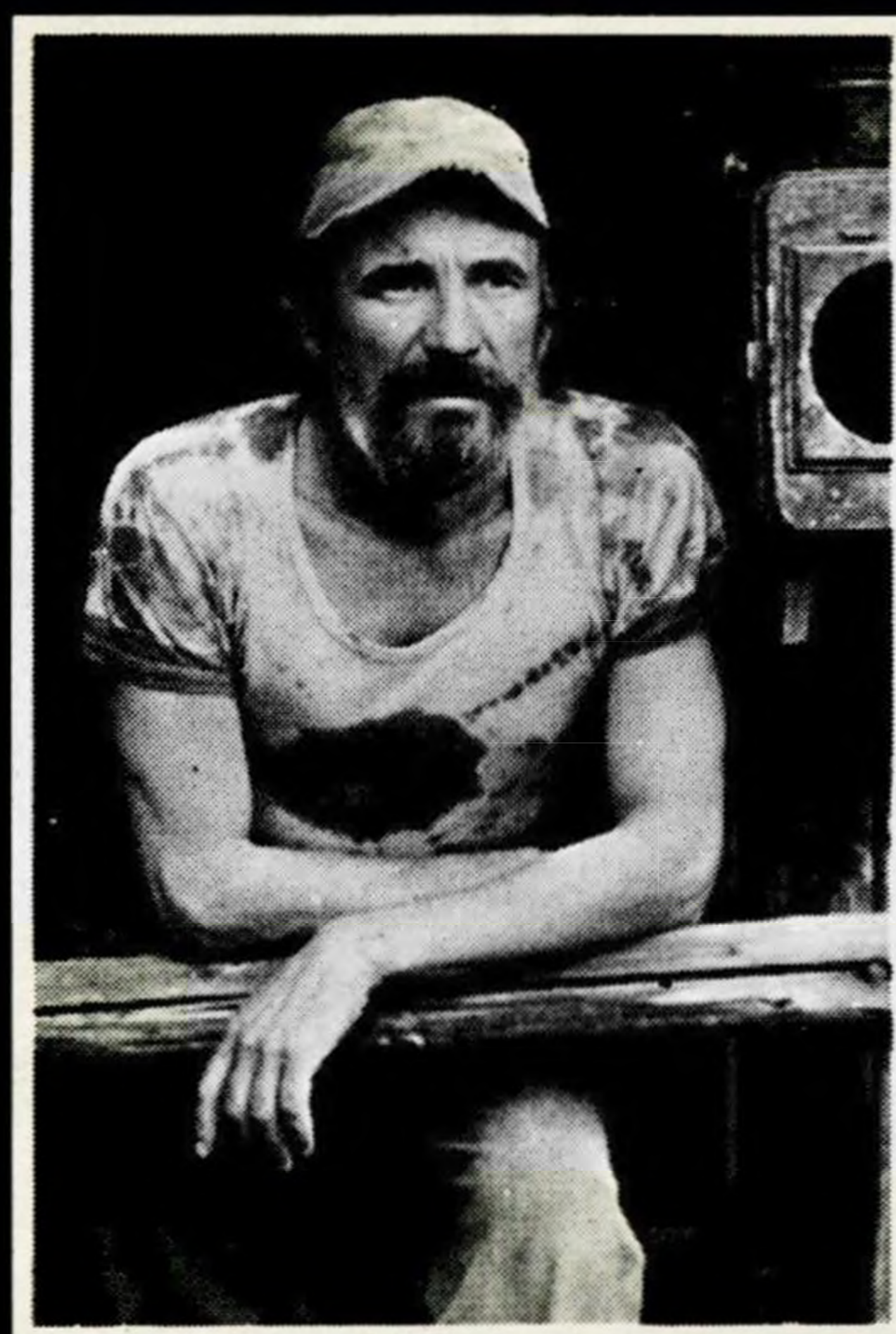
Wabi Ryvola

Jiří Ryvola (1935) je spolu s Kapitánem Kidem nejvýraznější postava moderní trampské písně. Písnička Hejno vran zazněla u ohně Zlatého klíče jako první mezi tradičními trampskými písněmi, americkými lidovkami a písničkami Osvobozeného divadla. Nebyla sice absolutně první Wabiho písničkou, ale ona „to“ začala. A pak už Zlatý klíč začal zpívat jeho písně a zanedlouho i písničky jeho bratra Mikiho. Od roku 1965 vzniklo seskupení Hoboes, jehož byl (je?) uměleckým ředitelem; prvního ročníku Porty se zúčastnil jako pozorovatel a od druhého ročníku již Hoboes jako účinkující sbírají portovní ocenění v autorské i interpretační soutěži. Tuto dráhu završili v roce 1976 Zlatou Portou.

Písničky Wabiho jsou na první pohled „drsné“, dynamické, a to se týká i jeho písní lyrických. Lze v nich vždy vystopovat Wabiho filozofii, názor nebo zkušenost; proměny tvorby v jednotlivých obdobích jsou i odrazem jeho vlastního života. Základem většiny melodií je jeho pověstný „be-guine“ a swing. Tak jako jeho bratr Miki oznamuje tempo písní „dí vlak“, „dí kůň“, „dí dudy“ apod.

Hejno vran, Dálka, Samota, Island, Hobo, Ohrada, Quien sabe, Dlouhá cesta z prvního období Hoboes; Sochám brečí dést na obočí, Tereza, Zvláštní znamení touha, Rychlé šipky z doby nedávno minulé nebo Letorosty jako příklad poslední tvorby. Složil více než 250 písniček. Podílel se na gramodesce Písně dlouhých cest i profilové desce Hoboes Zvláštní znamení touha.

V roce 1978 byla Wabimu udělena Zlatá Porta jako osobnosti současné trampské písně. A tou je dodnes, ať hraje sám nebo s bratrem. Anebo s Pacifikem jako na této desce písně starší i nové.

Vodopád hřímá, les kolem šumí, plujeme dolů peřejí Zlaté, Velké nebo Hadí řeky, v dáli zaplál oheň, a tady, někde mezi Ztracenkou, Askalonou, Hurikánem, Údolím děsu, Rykatádem, Islandem slyšíme písničky – trampské písničky.

Nemáme Dvoranu slávy v Nashvillu jako country music, našim chrámem je Příroda a vyznáváme romantiku; to vše se v písničkách odráží, stejně jako naše životní názory a zkušenosti.

Tentokrát se představují čtyři písničkáři – průkopníci námětové renesance trampské písně v druhé polovině 60. let. Bez jejich písniček si lze jen těžko představit jakékoli posezení s kytarou. Zahrají nejen písně známé, u ohňů již dávno zdomácnělé, ale i úplně nové, které křest u táborových ohňů teprve čeká.

A protože gramofon se do přírody jaksi nehodí – udělejte si doma pohodlí, zhasněte světla i televizor, v myšlenkách se přeneste do pomyslné trampské DVORANY SLÁVY, dnešní přehlídka začíná...

P.S.
Gramodesku přehrávejte jen do té doby, dokud se text a melodie nenaučíte sami; v přírodě ní lépe.
V. M. E.

1. strana

- Antonín Linhart
— hudba a texty
- 1) **TÁHNŮ DÁL** / 3:07
- 2) **PRVNÍ DÁMA COUNTRY MUSIC** / 2:40
- 3) **ZLATÝ ÚDOLÍ** / 3:30
- 4) **VYZNÁNÍ** / 3:08
Antonín Linhart (1), Hana Sýkorová (1), Marcela Voborská (2, 4), Václav Maršálek (3)
Pacifik

- Wabi Ryvola
— hudba a texty
- 5) **HOBO A PES** / 2:10
- 6) **DLOUHÁ CESTA** / 2:10
- 7) **CESTA ZPÁTKY** / 3:24
- 8) **LETOKRUHY** / 2:34
Wabi Ryvola (5–8)
Pacifik

2. strana

- Kapitán Kid
(Jaroslav Velinský)
— hudba a texty
- 9) **VÍTR OD JIHU** / 3:28
- 10) **ALABAMA** / 2:06
- 11) **BÍLÁ BONANZA** / 3:01
- 12) **TEN ZATRACENEJ PISTOLNÍK** / 3:47
Kapitán Kid (9–12) a přátelé

- Miki Ryvola
— hudba a texty
- 13) **K HORÁM** / 2:10
- 14) **PŘEDPOVĚD POČASÍ** / 2:55
- 15) **DO PTAČÍCH PLOUTVÍ A DO RYBÍCH KŘÍDEL** / 2:54
- 16) **JÁ JSEM TAK LÍNEJ** / 2:05
Miki Ryvola (13–16), Pavla Jišová (14), Lenka Slabá (15)
Nezmaři

Aranžovali:
Václav Vodrážka (1, 4, 6), Josef Blažejovský (2, 5, 8), Petr Šplíchal (3, 7), Milan Šťastný (9–12), Pavel Zajíc (13–16)
Vybral a sestavil
Václav Emingr
Odpovědný redaktor
ing. Miroslav Černý
Nahrál Čs. rozhlas (1–4)
a Supraphon (ostatní)

Sleeve-note © Václav Emingr 1988
Photos © František Heřman 1988
Design © Jaroslav Weigel 1988
Odpovědná redaktorka obalu
Miloslava Kulhavá

Tony Linhart

Antonín Linhart (1940), povoláním technik, píše texty a melodie hlavně pro skupinu Pacifik. Začal skládat písničky pro sbor osady Mantrap na Kačáku a s touto skupinou se také zúčastnil prvních ročníků Porty. V roce 1971 Tony zakládá z bývalých spoluhráčů a folkové skupiny Drnkači skupinu Pacifik a již v tomto roce získává první Portu stejně jako v příštích dvou letech. Tony dostává v roce 1973 autorskou Portu za písničku Poraněný koleno, se kterou slavil úspěch již na I. ročníku Sokolovského festivalu politické písně. Z této doby jsou písně Velrybářská výprava, Orinoko, Tvůj čas, Touha žít, Dál, dál, dál, abychom jmenovali alespoň ty nejznámější.

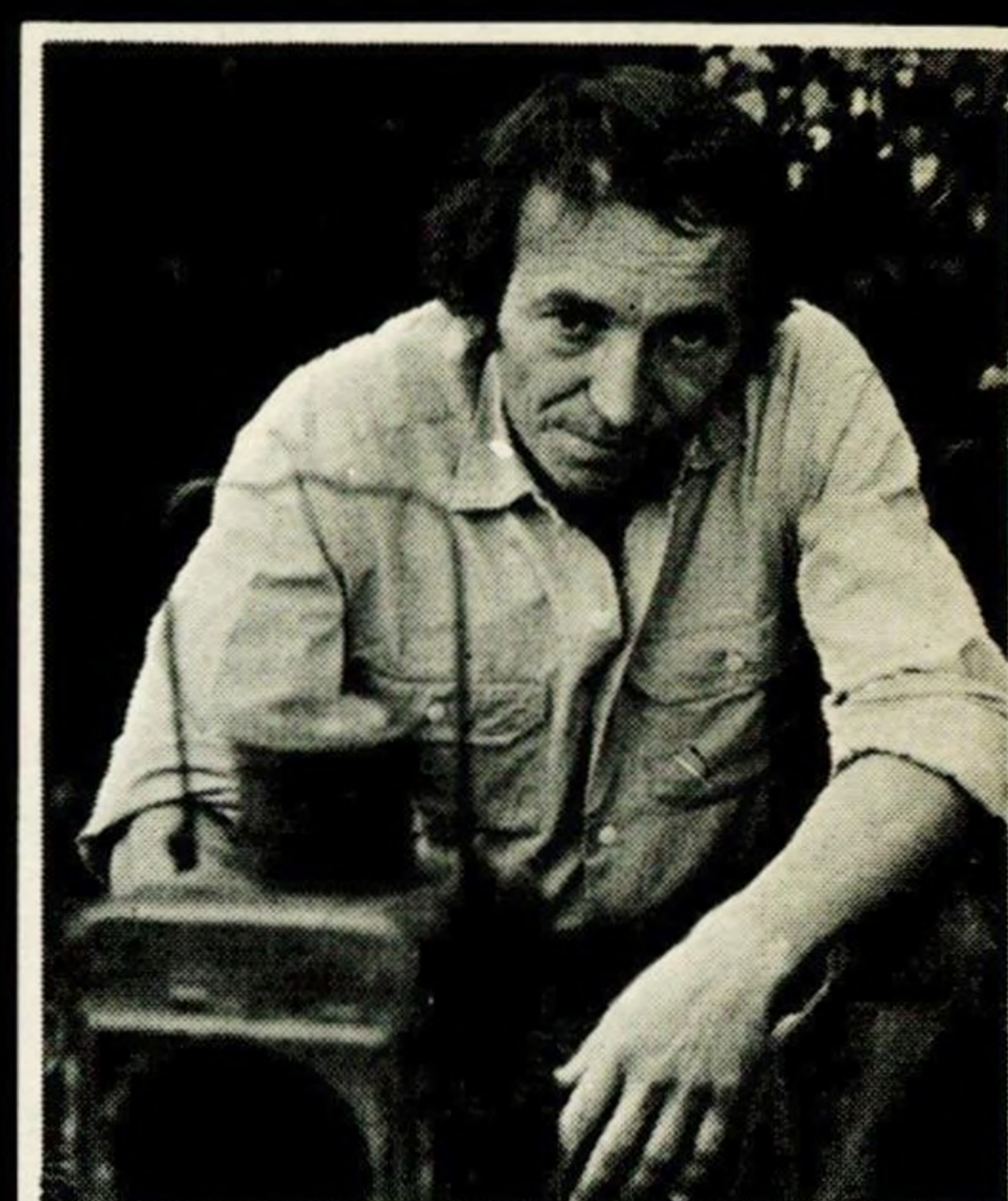
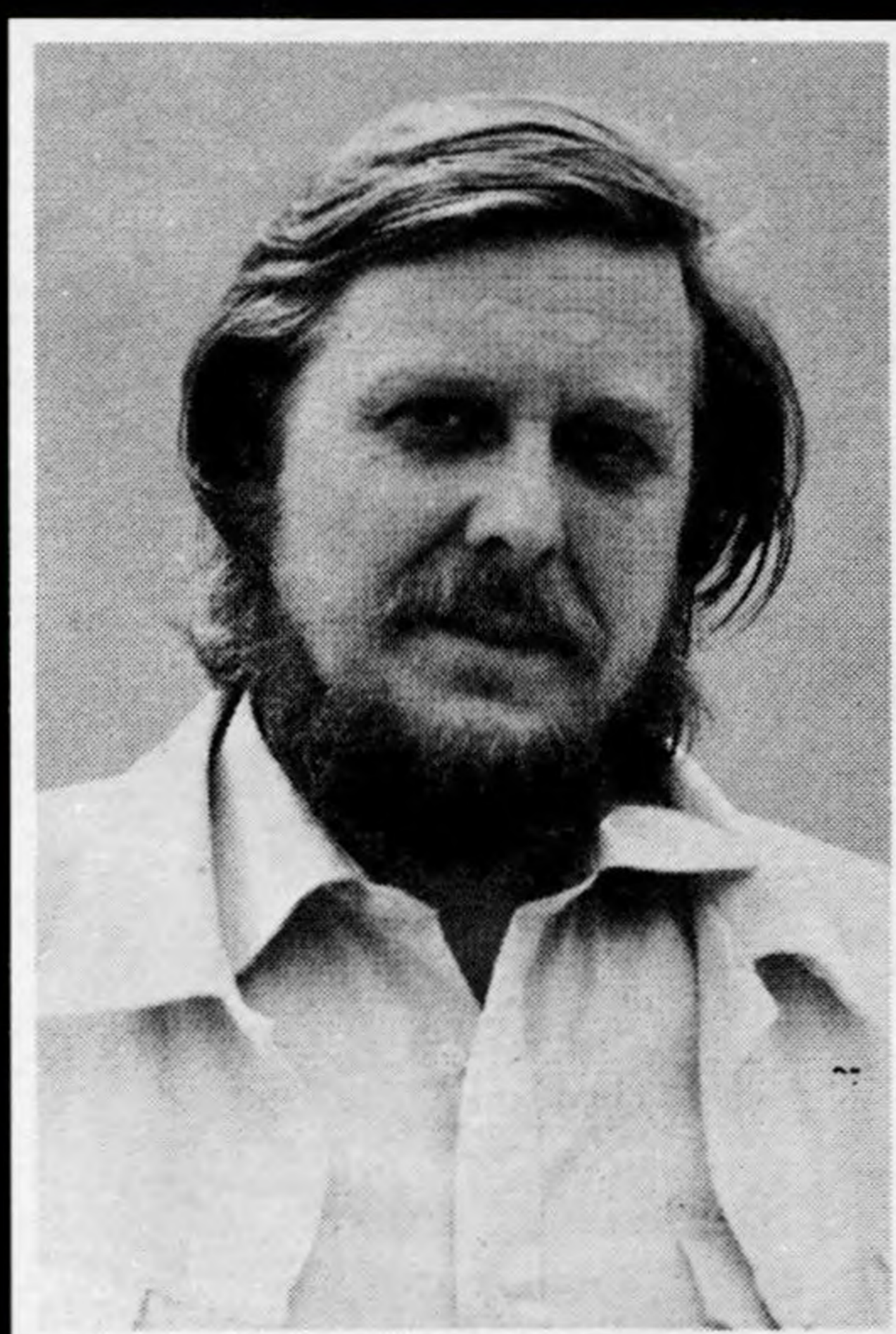
V roce 1976 dostává Tony Linhart se skupinou Pacifik Zlatou Portu.

Napsal více než 100 písniček, které jsou v repertoáru skupiny, a texty píše také pro další soubory a zpěváky.

Vypráví v nich o věcech, které má rád. Romantika, dálky, zaprášené cesty a zlato, to jsou hlavní témata. Jeho písničky jsou hlavně optimistické, prosté a jasné. Nejvíce si váží Karlinského nábřeží a každý kdo je v podání Heleny Maršákové a Pacifiku slyšel, jistě mu dá za pravdu. V roce 1975 se podílel na gramodesce Písně dlouhých cest, kde zazněla také jeho nejmilejší píseň Tvůj čas. V roce 1982 vydal Supraphon profilovou desku skupiny Velrybářská výprava.

Tony Linhart stále hraje a zpívá se skupinou Pacifik a kromě toho uvádí mnoho dalších pořadů trampských písniček a řadu z nich i sám organizuje.

Písně na této desce jsou z posledního období tvorby Tony Linharta.

Miki Ryvola

Mírko Ryvola (1942) je mladší bratr Wabiho a také nejmladším z této čtveřice. Ne však nejméně známý. Absolvent keramické průmyslovky v Bechyni, grafik, má na svém kontě již více než 60 písní a řada z nich se stala majetkem trampů.

Je šerifem osady Zlatý klíč, která, ač vznikla na Sázavě pod Medníkem, má svůj camp na Ford Hazardu na Šumavě. Zlatý klíč a bratr Wabi byli asi těmi hlavními podněty, které Mikiho donutily také skládat písničky. První byla Poslední míle, a když ze sboru osady Zlatý klíč, vzniklo pěvecké seskupení HOBOS, přibývaly další. Bedna vod whisky, Ze všech chlapů nejšťastnější chlap, Mrtvej vlak, Mužiček, Trail to Island, Jarní kurýr, to jsou ty, které se staly klasikou mezi trampskou písničkou.

Tak vznikly „hobousárny“ nebo dnes často užívaný termín „ryvolovky“, oceňované keramickými Portami. Přestože posluchač už ani tvorbu obou bratrů nerozlišuje, není těžké rozpoznat, které jsou z dílny Mikiho. I on je vyznavačem swingu, ale lehce se vyrovnává i s dalšími hudebními styly.

Ve srovnání s tvorbou Wabiho jsou jeho písničky promyšlenější, poetičtější, i ty smutné jsou optimističtější a mají daleko širší námětový záběr. Od železnic, tunelů, toulavých bot, bálů v lapáku, hasičích generálů v lese, až k „turistickým“ pochodům, smutným bedlám, jarním kurýrům a rybím křídům a ptačím ploutvím.

V poslední době Miki píše texty převážně s folkovým laděním, vystupuje často sám nebo jen s bratrem. V jihočeské skupině Nezmaři našel ideální interprety svých nových písní a proto si je pozval i na tuto desku. Píseň K horám je staršího data, ostatní jsou z posledního období.

Podílel se na gramodesce Písně dlouhých cest i na profilové desce Hoboes Zvláštní znamení touha.

